

અસ્વીકરણ: સ્થાનિક ભાષામાં અનુવાદિત આ ચુકાદા/હુકમનો હેતુ પક્ષકારોને તેમની ભાષામાં જાણકારી ઉપલબ્ધ કરાવવા માત્રનો છે અને તેનો અન્યથા ઉપયોગ થઈ શકશે નહિ. અન્ય તમામ વ્યવહારિક તેમજ સરકારી ઉદ્દેશો માટે મૂળ અંગ્રેજી ચુકાદો/હુકમ જ પ્રમાણિત અને માન્ય રહેશે.

DISCLAIMER: The translated judgement in vernacular language is meant for the restricted use of the litigant to understand it in his/her language and may not be used for any other purpose. For all practical and official purposes, the English version of the judgement shall be authentic and shall hold the field for the purpose of execution and implementation.

=====

ગ્લાસ ચેટન્સ ઇમ્પોર્ટર્સ એન્ડ યુઝર્સ એસોસીએશન

વી.

યુનિયન ઓફ ઇન્ડિયા

(પી. બી. ગજેન્દ્રગડકર, એ. કે. સરકાર, કે. એન. વાંચુ, કે. સી. દાસગુપ્તા અને

એન. રાજગોપાલા અયાનગર, ન્યાયમૂર્તિ શ્રીઓ)

આયાત અને નિકાસ. મારફતે આયાતને કેનલાઈઝ કરવાનો નિર્ણય વિશેષ ચેનલ અથવા એજન્સી. બંધારણીય માન્યતા. આયાત અને નિકાસ નિયંત્રણ અધિનિયમ, ૧૯૪૭-(૧૯૪૭નો XV II), કલમ ૩.આયાત (નિયંત્રણ) આદેશ, ૧૯૫૫, પેરા.૬(૪)-ભારતનું બંધારણ, કલમો.૧૪, ૧૯(૧)(i) & (જી) અને ૩૧.

અપીલકર્તાઓ આયાત અને નિકાસ નિયંત્રણ અધિનિયમ , ૧૯૪૭ અને આયાત (નિયંત્રણ) આદેશ, ૧૯૫૫ હેઠળ લાઈસન્સિંગ સત્તાવાળાઓ દ્વારા

આપવામાં આવેલા લાઈસન્સ સિવાય કાય ચેટનના આયાતકારો અને વપરાશકર્તાઓ હતા, જેની આયાત પર પ્રતિબંધ હતો.થોડા સમય માટે આયાત પર સંપૂર્ણ પ્રતિબંધ મૂકવામાં આવ્યો હતો પરંતુ બાદમાં તેને નિકાસ પ્રોત્સાહન યોજના હેઠળ મંજૂરી આપવામાં આવી હતી અને રાજ્ય વેપાર નિગમની તરફેણમાં લાઈસન્સ જારી કરવામાં આવ્યું હતું.લાઈસન્સ માટે કોઈ અરજી ન કરનારા અપીલકર્તાઓએ અન્ય બાબતોની સાથે દલીલ કરી હતી કે પેરાની જોગવાઈઓ.૬(એચ) આયાત (નિયંત્રણ) આદેશ, ૧૯૫૫, કે કેન્દ્ર સરકાર અથવા આયાત અને નિકાસના મુખ્ય નિયંત્રક લાઈસન્સ આપવાનો ઇનકાર કરી શકે છે અથવા કોઈપણ લાઈસન્સિંગ ઓથોરિટીને લાઈસન્સ ન આપવા માટે નિર્દેશ આપી શકે છે જો લાઈસન્સિંગ ઓથોરિટીએ આયાત અને વિશેષ અથવા વિશેષ એજન્સીઓ અથવા ચેનલો દ્વારા તેનું વિતરણ કરવાનું નક્કી કર્યું હોય તો વેપાર ૮૬૩ ચાલુ રાખવા અને મિલકત હસ્તગત કરવાના અધિકાર પર ગેરવાજબી પ્રતિબંધો છે અને તે બંધારણની અનુચ્છેદ ૧૪,૧૯ (૧) (એફ) અને (જી) અને ૩૧ નું ઉલ્લંઘન કરે છે.

એવું માનવામાં આવે છે કે કોઈ ચોક્કસ કોમોડિટીની આયાત પસંદ કરેલી ચેનલ દ્વારા અથવા પસંદ કરેલી એજન્સીઓ દ્વારા કરવામાં આવશે તે નિર્ણય સામાન્ય જનતાના હિતમાં વાજબી પ્રતિબંધ છે.

પેરાની જોગવાઈઓ.૬(આયાત (નિયંત્રણ) આદેશ, ૧૯૫૫ અને આયાત અને

નિકાસ નિયંત્રણ અધિનિયમ , ૧૯૪૭ની અનુચ્છેદ ૩ માન્ય છે અને અનુચ્છેદ ૧૪,૧૯ (૧) (એફ) અને (જી) નું ઉલ્લંઘન કરતી નથી.ન તો તેઓ બંધારણની અનુચ્છેદ ૩૧નું ઉલ્લંઘન કરે છે કારણ કે લાઇસન્સનો ઇનકાર કરવાથી કોઈ અધિકાર પ્રાપ્ત કરવાનો કોઈ પ્રશ્ન ઊભો થતો નથી.

ઓરીજનલ જ્યુરિસડિક્શન: રિટ પિટિશન નંબર ૬૫ ઓફ ૧૯૫૯

મૂળભૂત અધિકારોના અમલીકરણ માટે ભારતના બંધારણની અનુચ્છેદ ૩૨ હેઠળ અરજી.

બી. ડી. શર્મા, અરજદારો તરફે.

સામાવાળા તરફે ભારતના એડિશનલ સોલિસિટર જનરલ એચ. એન. સાન્યાલ, આર. ગણપતિ ઐયર અને ટી. એમ. સેન હાજર રહ્યા હતા.

૧૯૬૧. ૧૦ એપ્રિલ.

અદાલતનો ચુકાદો દાસ ગુપ્તા, ન્યાયમુર્તિ દ્વારા આપવામાં આવ્યો હતો.

બંધારણની અનુચ્છેદ ૩૨ હેઠળ આ અરજી બંધારણની અનુચ્છેદ ૧૯ (૧) (એફ) અને (જી), અનુચ્છેદ ૩૧ અને અનુચ્છેદ ૧૪ હેઠળ મૂળભૂત અધિકારોના રક્ષણ માટે છે. બીજા અને ત્રીજા અરજદારો એવા વેપારીઓ છે જેઓ ૧૯૫૭ સુધી નોંધપાત્ર માત્રામાં ગ્લાસ ચેટનની આયાત કરતા હતા.પ્રથમ

અરજદાર વેપારીઓનું સંગઠન છે, જેમાંથી કેટલાક આયાતકારો હતા અને કેટલાક કાચ ચેટનના વાસ્તવિક વપરાશકર્તાઓ હતા.કાચની બંગડીઓ અને અન્ય સમાન વસ્ત્રોના ઉત્પાદન માટે કાચા માલનો મહત્વપૂર્ણ ભાગ બનેલા કાચના ચેટનની આયાત, લાઈસન્સિંગ સત્તાવાળાઓ દ્વારા આપવામાં આવેલા લાઈસન્સ પર જ કરી શકાય છે.૧૯૫૫થી આ બાબતને આયાત (નિયંત્રણ) આદેશ, ૧૯૫૫ દ્વારા નિયંત્રિત કરવામાં આવે છે.આયાત અને નિકાસ નિયંત્રણ અધિનિયમ , ૧૯૪૭ની કલમ ૩ અને ૪-એ દ્વારા આપવામાં આવેલી સત્તાઓનો ઉપયોગ કરીને કેન્દ્ર સરકાર દ્વારા કરવામાં આવેલા આ આદેશમાં, આ અધિનિયમ હેઠળ લાઈસન્સિંગ સત્તાવાળાઓ દ્વારા અરજી પર આપવામાં આવેલા લાઈસન્સ હેઠળ અને તે અનુસાર સિવાય, અન્ય બાબતોની સાથે ગ્લાસ ચેટન સહિત મોટી સંખ્યામાં માલની આયાત પર પ્રતિબંધ મૂકવામાં આવ્યો હતો. ભારત સરકાર દ્વારા સમયાંતરે નીતિગત નિવેદનો કરવામાં આવે છે, જે આયાત લાઈસન્સ જારી કરવા માટેની નીતિ સૂચવે છે.જાન્યુઆરી, ૧૯૫૭થી માર્ચ, ૧૯૫૮ના અંત સુધીના સમયગાળા માટે ગ્લાસ ચેટનની આયાતને લગતી નીતિ એ હતી કે આયાત પર સંપૂર્ણ પ્રતિબંધ હતો.એપ્રિલ ૧૯૫૮થી નિર્ધારિત નીતિ એ છે કે આયાતને માત્ર નિકાસ પ્રોત્સાહન યોજના હેઠળ જ મંજૂરી આપવામાં આવી હતી.એવું લાગે છે કે આ નીતિ નિવેદનને ધ્યાનમાં રાખીને બીજા કે ત્રીજા અરજદારો અથવા અન્ય વેપારીઓ દ્વારા ૧૯૫૭માં અથવા તે પછી ગ્લાસ ચેટનની આયાત માટે કોઈ અરજી કરવામાં આવી ન હતી અને તેમને કોઈ લાઈસન્સ આપવામાં આવ્યું ન હતું.જોકે, એપ્રિલ-સપ્ટેમ્બર, ૧૯૫૮ના

સમયગાળા માટે પાંચ લાખ રૂપિયાની કિંમતના ગ્લાસ ચેટનની આયાત માટે અને ફરીથી રૂ. ૧,૨૫,૦૦૦ ઓક્ટોબર, ૧૯૫૮થી માર્ચ, ૧૯૫૯ના સમયગાળા માટે.હાલની અરજી ૨૭ એપ્રિલ, ૧૯૫૯ના રોજ કરવામાં આવી હતી.વિનંતી એ છે કે સામાવાળા ૧ અને ૨- એટલે કે, ભારત સંઘ અને મુખ્ય નિયંત્રક, આયાતને નિર્દેશ આપવો જોઈએ કે (i) "પરવાનગીઓ આપવામાં અરજદારો પર રાજ્ય વેપાર નિગમને કોઈ પસંદગી આપવાથી દૂર રહેવું", (ii) રાજ્ય વેપાર નિગમની તરફેણમાં એકાધિકાર ન બનાવવો, (iii) સામાવાળા નંબર ૩-રાજ્ય વેપાર નિગમની તરફેણમાં પહેલેથી જ આપવામાં આવેલી આયાત પરવાનગીઓ રદ કરવી અને અરજદારોએ પણ વિનંતી કરી હતી કે:સામાવાળા નંબર ૩ ને પહેલેથી જ મંજૂર કરાયેલા આયાત લાઈસન્સના આધારે આયાત ન કરવા માટે નિર્દેશ આપવો જોઈએ.

તે તરત જ ઉલ્લેખ કરવો પડશે કે અરજીમાં ઉલ્લેખિત "પહેલેથી જ મંજૂર કરાયેલ" આયાત પરવાનગીનો સમયગાળો પહેલેથી જ સમાપ્ત થઈ ગયો છે અને પરિણામે, ઉપર ઉલ્લેખિત છેલ્લી બે પ્રાર્થનાઓ સંભવતઃ મંજૂર કરી શકાતી નથી.બીજા અને ત્રીજા અરજદારો, અથવા કોઈ પણ આયાત લાઈસન્સ જારી કરવા માટે પ્રથમ અપીલકર્તા, સંઘની રચના કરનારા કોઈપણ વેપારીઓ દ્વારા કોઈ અરજી કરવામાં આવી ન હતી; તેથી સામાવાળા ૧ અને ૨ ને પરમિટની મંજૂરીમાં અરજદારો પર કોઈ પસંદગી આપવાનો કોઈ પ્રશ્ન હોઈ શકે નહીં અને જ્યાં સુધી શક્ય હોય ત્યાં સુધી, રાજ્ય વેપાર નિગમની તરફેણમાં નવા

લાઈસન્સ જારી કરવાની કોઈ યોજના નથી, જેથી પહેલેથી જ જે બન્યું છે તે સિવાય "રાજ્ય વેપાર નિગમની તરફેણમાં એકાધિકાર બનાવવા માટે" ભવિષ્યની કોઈપણ કાર્યવાહીનો કોઈ પ્રશ્ન નથી.તેથી અરજદારોને વર્તમાન અરજી પર કોઈ રાહત આપી શકાતી નથી.

જોકે વિધવાન કાઉન્સીલે તે પેરા સુધી રજૂ કર્યું હતું. ૬(એચ) આયાત (નિયંત્રણ) આદેશ, ૧૯૫૫, તેના ગ્રાહકો માટે લાઈસન્સ માટે કોઈપણ અરજી કરવી નકામી રહેશે. પેરા.૬ કેન્દ્ર સરકાર અથવા આયાત અને નિકાસના મુખ્ય નિયંત્રક લાઈસન્સ આપવાનો ઇનકાર કરી શકે છે અથવા અન્ય કોઈપણ લાઈસન્સિંગ ઓથોરિટીને લાઈસન્સ ન આપવા માટે નિર્દેશ આપી શકે છે તેવા સંખ્યાબંધ આધારો નીચે મૂકે છે.ખંડ (એચ) માં ઉલ્લેખિત આધાર એ છે કે "જો લાઈસન્સિંગ ઓથોરિટી ખાસ અથવા વિશેષ એજન્સીઓ અથવા ચેનલો દ્વારા આયાત અને તેના વિતરણને સીમિત કરવાનું નક્કી કરે છે".વિદ્વાન વકીલે દલીલ કરી છે કે આ ખંડ પેરાના ખંડ (એચ) માં છે.૬ બંધારણની અનુચ્છેદ ૧૯ (૧) (એફ) અને (જી) અને અનુચ્છેદ ૩૧નું ઉલ્લંઘન કરવાથી તે રદબાતલ છે.તેમણે એવી પણ વિનંતી કરી હતી કે, આયાત અને નિકાસ નિયંત્રણ અધિનિયમ , ૧૯૪૭ની કલમ ૩ કેન્દ્ર સરકારને પેરા મુજબ આદેશ આપવાની મંજૂરી આપે.૬(જ) કલમ ૩ પોતે જ ખરાબ છે.આ રજુઆતો ધ્યાનમાં રાખીને વિદ્વાન વકીલને પેરાની માન્યતા વિરુદ્ધ તેમની દલીલોને વિનંતી કરવાની મંજૂરી આપવામાં આવી હતી.૬(જ) આયાત (નિયંત્રણ) આદેશ,

૧૯૫૫, અને આયાત અને નિકાસ નિયંત્રણ અધિનિયમ , ૧૯૪૭ની કલમ ૩ની માન્યતા સામે તેમનો મર્યાદિત હુમલો.

લાઇસન્સ સિવાય અને તે અનુસાર આયાત કરી શકાતી નથી તેવી કોઈપણ ચીજવસ્તુના સંદર્ભમાં જરૂરિયાત નિઃશંકપણે આવી ચીજવસ્તુઓમાં વેપાર ચાલુ રાખવાના અધિકાર અને મિલકત હસ્તગત કરવાના અધિકાર પર પણ પ્રતિબંધ છે. જોકે વિધવાન કાઉન્સીલે દલીલ કરતું નથી કે પોતે જ આયાત અને નિકાસ નિયંત્રણ અધિનિયમ ની કલમ ૩ ની આ જરૂરિયાત ગેરવાજબી પ્રતિબંધ છે.તેમનો હુમલો માત્ર આદેશની કલમ ૬ (એચ) ની જોગવાઈઓને અનુસરે છે કે કેન્દ્ર સરકાર અથવા આયાત અને નિકાસના મુખ્ય નિયંત્રક લાઇસન્સ આપવાનો ઈનકાર કરી શકે છે અથવા કોઈપણ લાઇસન્સિંગ ઓથોરિટીને લાઇસન્સ ન આપવા માટે નિર્દેશ આપી શકે છે-"જો લાઇસન્સિંગ ઓથોરિટી આયાત અને તેના વિતરણને વિશેષ અથવા વિશેષ એજન્સીઓ અથવા ચેનલો દ્વારા સંચાલિત કરવાનું નક્કી કરે છે".દલીલ એ છે કે વધુ પ્રતિબંધ.વેપાર ચાલુ રાખવાનો અધિકાર અને આ જોગવાઈના પરિણામે મિલકત મેળવવાનો અધિકાર સંપૂર્ણપણે ગેરવાજબી છે.

તે સ્પષ્ટ છે કે જો કોઈ નિર્ણય લેવામાં આવ્યો હોય કે આયાત ચોક્કસ એજન્સીઓ અથવા ચેનલો દ્વારા કરવામાં આવશે, તો એજન્સી અથવા ચેનલની બહારના કોઈપણ અરજદારને લાઇસન્સ આપવું તે નિર્ણયના અમલીકરણને

નિરાશ કરશે. તેથી જો આયાતનું નિયમન સામાન્ય જનતાના હિતમાં હોય તો નક્કી કરેલી એજન્સીઓ અથવા ચેનલોની બહારના અરજદારોને આયાત લાઈસન્સ આપવાનો ઈનકાર સામાન્ય જનતાના હિતમાં પણ થવો જોઈએ.તેથી સાચો પ્રશ્ન આ છે:શું સામાન્ય જનતાના હિતમાં વિશેષ અથવા વિશેષ એજન્સીઓ અથવા ચેનલો દ્વારા નહેરિકરણ છે.

આયાતને લગતી નીતિ દેશની સામાન્ય આર્થિક નીતિનો એક અભિન્ન ભાગ છે, જે માત્ર દેશના આંતરિક અથવા આંતરરાષ્ટ્રીય વેપાર પર તેની અસરને જ નહીં, પરંતુ નાણાકીય નીતિ, કૃષિ અને ઉદ્યોગોના વિકાસ અને અન્ય દેશો સાથે મિત્રતા, તટસ્થતા અથવા દુશ્મનાવટના પ્રશ્નો સાથે સંકળાયેલી દેશની રાજકીય નીતિઓને પણ ધ્યાનમાં રાખે છે.જો જરૂરી સામગ્રી ઉપલબ્ધ હોય તો પણ શક્ય છે કે ઘણા કિસ્સાઓમાં એકથી વધુ મંતવ્યો લઈ શકાય કે શું આયાતના સંદર્ભમાં કોઈ ચોક્કસ નીતિ-પછી ભલે તે ભારે કસ્ટમ્સ અવરોધ હોય અથવા સંપૂર્ણ પ્રતિબંધ હોય અથવા પસંદ કરેલી એજન્સીઓ અથવા ચેનલોને આયાત સોંપવાની હોય-તે લોકોના સામાન્ય હિતમાં હોય.આ સ્થિતિમાં જે વ્યક્તિ પડકાર આપે છે કે દેશની સરકાર લોકોના સામાન્ય હિતમાં આયાતના સંદર્ભમાં નીતિની અસરોના તેના અંદાજમાં યોગ્ય નથી અને જ્યારે સરકાર કોઈ ચોક્કસ ચીજવસ્તુના સંદર્ભમાં નિર્ણય લેશે કે તેની આયાત પસંદ કરેલી વ્યક્તિ દ્વારા થવી જોઈએ ત્યારે તે વ્યક્તિ પર બોજ ખરેખર ખૂબ જ ભારે હશે.ચેનલ અથવા પસંદ કરેલી એજન્સીઓ દ્વારા કોઈ એવી ધારણા પર આગળ વધશે કે તે

નિર્ણય સામાન્ય જનતાના હિતમાં છે સિવાય કે તેનાથી વિપરીત.સ્પષ્ટપણે દર્શાવવામાં આવે છે.પરિણામે, અમે એ દલીલને સ્વીકારવામાં અસમર્થ છીએ કે આયાતને કેનલાઈઝ કરવાનો નિર્ણય, સામાન્ય જનતાના હિતમાં વાજબી પ્રતિબંધ નથી.અમે એ સ્પષ્ટ કરવા માંગીએ છીએ કે કોઈ ચોક્કસ કોમોડિટીની આયાતને કેનલાઈઝ કરવામાં આવશે તે નિર્ણયને પડકારવો મુશ્કેલ હોઈ શકે છે, પરંતુ કેનલાઈઝેશનના નિર્ણયને અમલમાં મૂકવા માટે નક્કી કરવામાં આવેલી ચોક્કસ ચેનલ અથવા એજન્સીની પસંદગીને આ આધાર પર પડકારવામાં આવી શકે છે કે તે બંધારણની અનુચ્છેદ ૧૪ અથવા અન્ય કેટલાક મૂળભૂત અધિકારોનું ઉલ્લંઘન કરે છે.આવો કોઈ પ્રશ્ન નથી કે કેવી રીતે.વર્તમાન કેસમાં ક્યારેય ઉઠાવવામાં આવ્યું છે.પારાની માન્યતા પર હુમલો.૬(એચ) આયાત નિયંત્રણ આદેશ, ૧૯૫૫, તેથી, નિષ્ફળ જાય છે.આયાત અને નિકાસ નિયંત્રણ અધિનિયમ , ૧૯૪૭ની કલમ ૩ એટલી હદ સુધી ખરાબ છે કે તે સરકારને પેરાની જેમ આદેશ આપવાની મંજૂરી આપે છે.૬(જ) આયાત નિયંત્રણ આદેશ, ૧૯૫૫, પરિણામે પણ નિષ્ફળ જાય છે.

પેરામાં આ જોગવાઈ પર હુમલો.૬(જ) તે અનુચ્છેદ ૩૧નું ઉલ્લંઘન કરે છે તે આદેશ પણ બુદ્ધિગમ્ય નથી.આ કેસના હેતુ માટે એમ ધારીને કે વેપાર ચાલુ રાખવાનો અધિકાર પોતે જ મિલકત છે, તે સ્પષ્ટ છે કે તે અધિકારના સંપાદનનો અહીં કોઈ પ્રશ્ન નથી.જો પેરા હેઠળ અરજદારને લાઈસન્સ નકારવામાં આવે તો શું થાય છે?૬(જ) એ છે કે અરજદાર હવે આ ચીજવસ્તુઓનો વેપાર કરી શકશે

નહીં. જ્યારે એજન્સીઓ અથવા ચેનલોને લાઇસન્સ આપવામાં આવે છે, જેના દ્વારા આયાતને કેનલાઇઝ કરવાનો નિર્ણય લેવામાં આવ્યો છે, ત્યારે આ એજન્સીઓ અથવા ચેનલો વેપાર કરી શકે છે, પરંતુ તે આ એજન્સીઓ અથવા ચેનલો દ્વારા વેપાર ચાલુ રાખવાના અધિકારના સંપાદનને કારણે નથી, જે લાઇસન્સ માટે અસફળ અરજદારો પાસે હતો.તેથી બંધારણની અનુચ્છેદ ૩૧ લાગુ પડતી નથી.

ત્યારબાદ એવી વિનંતી કરવામાં આવી હતી કે ત્રીજા સામાવાળા , સ્ટેટ ટ્રેડિંગ કોર્પોરેશન ઓફ ઈન્ડિયાને લાઇસન્સ આપવામાં આવે, જ્યારે કે બીજા અને ત્રીજા અરજદારોને કોઈ લાઇસન્સ આપવામાં આવ્યું નથી, પરિણામે બંધારણની અનુચ્છેદ ૧૪ દ્વારા બાંધધરી આપવામાં આવેલા કાયદાના સમાન રક્ષણનો ઈનકાર કરવામાં આવ્યો છે.જો આ અરજદારોએ લાયસન્સ વેપારી માટે નિકાસ પ્રોત્સાહન યોજના માટે અરજી કરી હોત અને તેમ છતાં રાજ્ય વેપાર નિગમને પ્રાધાન્ય આપવામાં આવ્યું હોત તો કદાચ એ વિચારવું જરૂરી હોત કે કોર્પોરેશનને આપવામાં આવેલી પસંદગી વાજબી અને તર્કસંગત આધારો પર આધારિત હતી કે કેમ.જોકે એ સ્પષ્ટ છે કે આ અરજદારો માટે નિકાસ પ્રોત્સાહન યોજના હેઠળ લાઇસન્સ માટે અરજી કરવાની છૂટ હોવા છતાં તેમણે તે હેઠળ લાઇસન્સ માટે કોઈ અરજી કરી ન હતી.તેથી આ દલીલ માટે અવકાશ છે કે તેઓએ તેમની સાથે ભેદભાવ કર્યો છે.

પરિણામે અમારો અભિપ્રાય છે કે અરજદારો બંધારણની અનુચ્છેદ ૩૨ હેઠળ કોઈ રાહત મેળવવા માટે હકદાર નથી.તે મુજબ અરજી ખર્ચ સાથે રદ કરવામાં આવે છે.

અરજી ફગાવી દેવામાં આવી હતી.

This judgment has been translated using AI Tool - SUVAS.

=====

અસ્વીકરણ: સ્થાનિક ભાષામાં અનુવાદિત આ ચુકાદા/હુકમનો હેતુ પક્ષકારોને તેમની ભાષામાં જાણકારી ઉપલબ્ધ કરાવવા માત્રનો છે અને તેનો અન્યથા ઉપયોગ થઈ શકશે નહિ. અન્ય તમામ વ્યવહારિક તેમજ સરકારી ઉદ્દેશો માટે મૂળ અંગ્રેજી ચુકાદો/હુકમ જ પ્રમાણિત અને માન્ય રહેશે.

DISCLAIMER: The translated judgement in vernacular language is meant for the restricted use of the litigant to understand it in his/her language and may not be used for any other purpose. For all practical and official purposes, the English version of the judgement shall be authentic and shall hold the field for the purpose of execution and implementation.